

Liber

Joh. 6 facere voluntatem suam voluntatem eius quod eum misit
Joh. 5 Secundum formam dei: sicut habet pater vitam in se
Mat. 26 metus sic dedit et filio vitam habere in semet
Ibidem ipso: Secundum formam servi: tristis est aia ei usque ad mortem: et pater inquit: Si fieri per traherat ame calix iste. Secundum formam dei: ipse est verus deus: et vita eterna. Secundum formam servi: factus est obediens usque ad mortem: mortem a cruce. Secundum formam dei: oia quibus pater: ipsius sunt: et omnia tua mea sunt inquit: et mea tua Secundum formam servi
Joh. 17 non est doctrina ipsi: sed illi qui eum misit.
Qua ratione filius dicatur nescire diem et horam quam sicut pater. **Ca.** XII
Mat. 24 De die et de hora nemo scit: neque angeli celo: neque filii: nisi pater. hoc enim nescit: quod nescientes facit: id est non ita sciebat ut tunc discipulus indicaret sicut dictum est ad abraham. Nunc agnoui quod timeas deum: i. nunc feci ut cognosceres: quod et ipse si bi in illa temptatione probatus innotuit. Nam et illud utrumque dicturus erat discipulis tibi oportunuo: de quod futuro tanquam propterito loquens ait. Nam non dicamus vos seruos: sed amicos: fuius enim nescit voluntatem domini sui. Vos autem dixi amicos quod oia quicunque audiuit a patre meo: nota feci vobis: quod nondum fecerat: sed quod certo facturum erat: quod iam fecisset locutus est. Tibi enim ait Adtra vobis haec dicere: sed non potestis illa portare modo. Inter que intelligit: et de die et de hora: **1. Cor.** 2. 11 et apostolus: neque enim iudicauim me inquit scire aliquid inter vos: nisi christum iesus: et hunc crucifixum. Et enim loquens: quod capte altiora de christi deitate non poterant. Quibus etiam pauperum post dicit. Non potui vobis loqui quod spiritus liber: sed quod carnalibus. Hoc est inter illos nesciebat: quod illi scire non poterant. Et hoc solus se scire dicebat: quod eos per illum scire oportebat. Denique sciebat inter perfectos: quod inter prius nesciebat. Ibi quippe ait. Sapientiam loquitur inter perfectos. Conancor genere locutus nescire quicquam dicit: quod occultat: quod dicit falsa ceca quod occulta est. Neque enim aliquis genere loquitur scripture: quod in praeceptu studie humana non inueniatur: quod utrumque hoib[us] loquitur. Secundum formam dei dictum est. An oes colles genuit me: i. an oes altitudes creaturarum. Et an luciferum genuit te: id est oia tripa et tripalia. Secundum formam autem servi: id est dominus creavit me in principio viarum suarum. Quia secundum formam dei dicit. Ego sum via: et ritus: et sum formam servi: Ego sum via: quia enim ipse est proximus a mortuis: iter fecit ecclesia sue: ad regnum dei ad uitam eternam: cuius caput est immortalitate etiam corporis: id est creatus est in principio viae sua: et opera eius. Secundum formam enim dictum est. In principio fecit bene de celo et terra. Secundum autem formam servi: Ego sum pars procedens de thalamo suo. Secundum formam dei: prius homo. in origine ois creature: et ipse anno est: et etiam in illo existent. Secundum formam servi: Ipse est caput corrum ecclie. Secundum formam dei: dominus est gloria. Unde manifestum est quod ipse glorificat sanctos suos. quod Roma 8 enim predestinavit hos et vocauit: et quod vocauit ipsum et iustificauit. Quos autem iustificauit: ipsos et glorificauit. De illo quippe dictum est: quod iustificat impium: de illo dictum est: quod sit iustus et iustificans. Si Roma 3 quod si iustificauit: ipsos et glorificauit: quod iustificat Roma 8 ipse et glorificat: quod est vir dixi dominus glorie. Secundum formam autem servi satagentibus discipulis de glorificatione sua redit. Sedere ad dexteram vel ad sinistram non est. Meum dare vobis: sed quod patitur est a patre meo. quod autem paratum est a patre eius: et ab ipso filio patrum est: quod et pater vobis sunt. Nam enim officium in hac trinitate per multis divinis locutis omnium modis: etiam de singulis dici quod omnis est propter inseparabilem operationem unius eiusdemque spiritus sancti. sicut et de spiritu sancto dicit. Cum Iohannes ego iero: mittam eum ad vos. Non dixit mittemus: sed ita quod tamen filius eum missus est: et non pater: cum alio loco dicatur. Nec locutus sum vobis apud vos Iohannes. Dic uocatus autem ille spiritus sanctus quem mitteret pater in nomine meo: ille vobis declarabit omnia. Nec rursus ita dictum est: quod non eum missus est: et filius: sed tamen pater. Sicut gesta: ita illud quod ait sed quibus patitur est a patre meo: cum pro se intelligivolum: pare sedes glorie quibus vellit: sed dicit aliquis. Ille cum de spiritu sancto loqueretur ita se missus ait ut non negaret patrem missum: et alio loco ita patrem: ut non negaret se missum. hic vero apte ait: non enim dare vobis: atque ita se cutus a profe dixit ista preparata: sed bene quod perstrinximus: cum formam servi dictum: ut ita intelligatur: non enim meum dare: ac si diceretur: non est humane praeceptum hoc dare: ut per illum intelligatur hoc dare: per quod deus et ecclesia est patri: non enim inquit meus. Ego non dare: id est non humane praeceptum ista do: sed quibus paratum est a profe meo: sed ita intelligere: quod si oia quibus pater meus sunt: et hoc utrumque meum est: et cum patre ista paraui: nam et illud quero quod dictum sit. Si quis non audit opera mea: ego non abiudica ibi boem. Fortassis enim ita hic dixit. Ego non iudi- **Job.** 12 cabus illi: quemadmodum ibi: non enim dare: sed quod hic sequitur: non enim veni inquit ut iudicem mundum: sed ut saluum faciam mundum. Deinde adiungit et dicit. Qui me spernit et non accipit opera mea: habet qui se iudicet. Nec iam intelligetur patre: nisi adiungeret et diceret. Verbum quod locutus sum: ipsum iudicabit illi in nouissimo die

Liber

Tibi⁹ Quid igit̄ iā nec fili⁹ iudicabit: q̄r dixit: Ego n̄ iudicabo illū:nec pater: sed verbū qđ locut⁹ ē

Ibidem filius: m̄o p̄t⁹ audi adhuc qđ sequit⁹. Quia ego inq̄t nō ex me locut⁹ sum: sed ille q̄ me misit pater: ille mādatū mihi dedit quid dicā aut quid loquar: t̄ scio quia mandatū ei⁹ vita eter-

Ibidem na ē. Que ego loquor itavt dixit mihi pater s̄c loquor. Si ḡ nō iudicat fili⁹: s̄ verbū qđ locut⁹ est fili⁹. Jo ait iudicat verbū qđ locutus ē fili⁹ q̄r nō ex se locut⁹ ē fili⁹: sed q̄ misit eū pater mādatū dedit ei: quid dicat: t̄ qđ loquaſ: paf vti-
q̄ iudicat cui⁹ verbū ē qđ locutus ē filius: atq̄ ipm verbū patris idē ē fili⁹ ip̄e. Nō em̄ aliud est mādatū patris. aliud v̄bū patris. Nā t̄ v̄bz h̄

Tibi⁹ appellauit t̄ mandatū. Videam⁹ ḡ ne forte q̄ ait: Ego nō ex me locut⁹ sum: hoc intelligivo-
luerit: ego nō ex me natuſ sum. Si em̄ verbū patris loquit⁹: se ipm loquit⁹: quia ip̄e ē verbū patris. Plerūq̄ em̄ dicit: dedit mihi paf: in q̄ vult intelligi q̄ eū genuerit pater: nō vt tanq̄ iā existenti t̄ nō h̄nti dederit aliqd: si ipm dedit se v̄thfer: genuisse ē vt eēt. Nō n̄ sicut creatu-
ra: ita dei fili⁹ aī carnationē: t̄ aī assumptā cre-

Job. 1 aturā v̄nigenit⁹: p̄ quē facta sunt oia: aliud est t̄ alid habet: s̄ hoc ipm ē: qđ ē id qđ habet.

Job. 5 Nō illo loco manifestius dicit: si qđ ad capiendū sit idoneus: ybi ait. Sicut h̄z p̄r vitā in semetip-
so: ita dedit vitā habere filio in semetipso. Ne-
q̄ em̄ iā existenti t̄ vitā nō habenti dedit vt ha-
beret vitā in semetipso: cū eo ipso qđ ē vita sit.
hoc ē ḡ dedit filio vitā habere in semetipso: ge-
nuit filiū: in cōmutabile vitā qđ est vita eterna.

1. Job. 5 Cū ḡ verbū dei sit fili⁹ dei: t̄ filius dei sit verus de⁹: t̄ vita eterna sicut in ep̄la sua dicit **Jobes**

Job. 12 etiā h̄z qđ aliud cognoscim⁹: cū dicit dñs: Ver-
bum qđ locutus sum: ipm iudicabit cū in nouis
simo die: t̄ ipm verbū patris verbū esse dicit.
t̄ mādatū patris ipm qđ mādatū vitā eternam

Ibidem Et scio inq̄t quia mandatū ei⁹ vita eterna est.

Ibidem Quero itaq̄ quo intelligam⁹: Ego nō iudica-
bo: s̄ verbū qđ locut⁹ sum iudicabit: qđ ex con-
sequētib⁹ apparet ita dictū: ac si diceret: ego n̄ iudica-
bo: s̄ verbū patris iudicabit: verbū aut̄ patris est ip̄e fili⁹ dei. Siccine intelligēdū est:
Ego nō iudicabo: s̄ ego iudicabo: quō istd p̄t
ēē v̄x: nisi ita: ego sc̄z nō iudicabo ex p̄tate hu-
mania: q̄r fili⁹ hois sum: s̄ ego iudicabo ex p̄tate
verbi: q̄r fili⁹ dei sum. Aut si cōtraria t̄ repu-
gnantia vident̄. ego nō iudicabo: s̄ ego iudica-
bo: qđ illinc dici⁹: ybi ait. Ne a doctrina n̄ ē mea
quo mea: quō n̄ mea. Hō ei⁹ dixit: Ita doctrina
nō ē mea: s̄ mea doctrina nō ē mea: buā dixit su-
am: eandem dixit nō suam. Quō istud verum
est: n̄isscōm aliud suam dixerit: s̄m aliud non

sum. Scōm formā deisuam: s̄m formā seruinō
suam. Cum em̄ dicit: nō est mea sed ei⁹ qui me **Ibidem**
misit: ad ipm verbū nos fecit recurrere: doctri-
na em̄ patris est verbū patris qui est vnicus
fili⁹. Quid sibi t̄ illō vult: q̄l me credit: nō in
me credit Quō ī ipm: quō nō in ipm: quō tam **Job. 12**

¶trariū sibi q̄ aduersum p̄t̄ intelligi: qui ī me
credit inq̄t nō in me credit: s̄ in eū qui me mi-
sit: nisi ita intelligas: q̄ in me credit: nō in h̄z qđ **Tibi⁹**
videt credit: ne sit spes nostra in creatura: s̄ in
eo qui suscepit creaturā in qua humanis ocu-
lis appareret: ac sic ad se equalē patri contem-
plandum p̄ fidē corda mūdaret. Idq̄ ad pa-
trem referens intentionē credentium t̄ dicēs
nō in me credit: s̄ in eum qui me misit: nō vtiq̄
se a patre: id ē ab illo qui eum misit voluit sepa-
ri: s̄ vt sic in eum crederetur: quō in patrez cui
equalis ē. Quod aperte alio loco dicit: Credi-
tis in deum t̄ in me credit: id est sicut creditis **Io. 14**
in deum: sic t̄ in me: quia ego t̄ pater vñ̄ deus **Job. 10**
Sicut ḡ h̄c tanq̄ abstulerit a se fidē hominū: **Job. 12**
t̄ in patrē transtulerit: dicendo: non in me cre-
dit: s̄ in eum qui me misit: a quo t̄n̄ se vtiq̄ non
sepauit. Sic etiam qđ ait: Non ē meum dare. **Mat. 20**
s̄ quibus paratum ē a patre meo: puto clarere
fm quid v̄trūq̄ accipiēdum sit. Tale est enim
t̄ illō: ego nō iudicabo: cū ip̄e iudicaturus sit **Job. 12**
vivos t̄ mortuos: s̄ quia non ex potestate hu-
mana ppter ea recurrēs ad deitatem: sursum
erigit corda hoim: ppter q̄ subleuāda descēdit.

De vnitate persone fili⁹ dei t̄ fili⁹ hois: siue
in gloria siue in humilitate. **La. XIII**

Isi t̄n̄ ipse idē esset fili⁹ hois ppter
formā fui quā accepit q̄ē filius dei
pter dei formā in qua est: nō dice-
ret apostolus paulus de pncipib⁹
hui⁹ seculi. Si em̄ cognouissent: nunq̄ domi-
nū glorie crucifixissent. Et forma em̄ seruicru-
cifixus ē: t̄ t̄n̄ dñs glorie crucifixus ē. Talis em̄
erat illa susceptio q̄ deuz hominē faceret: t̄ ho-
minē deum: qđ tamē ppter qđ: t̄ qđ fm qđ di-
catur. adiuuante dño: prudēs t̄ diligens t̄ pi-
lector intelliget. Nam ecce diximus: quia fm
id quod deus est: glorificat suos: fm hoc vtiq̄
quod dominus glorie est: t̄ tamen domin⁹ glo-
rie crucifixus est: quia recte dicitur t̄ deus cru-
cifixus. nō ex virtute diuinitatis: sed ex infir-
mitate carnis: sicut diximus: quia fm id qđ de-
us ē iudicat: hoc ē ex p̄tate diuina nō humana
Et t̄n̄ ip̄e hō iudicatur⁹ ē: sic dñs glie crucifix⁹ ē
ita em̄ apte ait. Cū venerit fili⁹ hois ī glia sua.
tomēs āgeli⁹ cū eo: tūc ḡgregabunt̄ aī eū **Mat. 25**
oēs gētes. t̄ cetera q̄ defuturo iudicio v̄sq̄ad